

VJERA I GLAZBA – OD ISKRENOSTI DO PROTURJEČJA

Jesu li iskreni pjevači koji govore o Bogu u svojim pjesmama, ili ih na to pokreću neki drugi interesi? Na koji bi se način svećenici, pastoralni djelatnici, mogli okoristiti tim pjesmama u pastoralu mladeži i općenito? Na ta, a i na neka druga pitanja, odgovor pokušava dati najiscrpnija "anketa" o odnosu između "moderne" glazbe i vjere, objavljena u knjizi *"Moja duša - rock, pop & Bog"* koju je napisao Giampaolo Mattei, urednik vatikanskog dnevnika *"L'Osservatore romano"* i poznori "promatrač" svijeta mladih, a osvrn na njegovo djelo donosi sam *"L'Osservatore"* od 5. i 6. studenoga, 1998. godine.

Knjiga donosi 200 razgovora s protagonistima međunarodne glazbe, a svakome je pisac postavio ono pitanje iz Matejevog evanđelja koje je Isus postavio svojim apostolima: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?". Na taj temeljni upit odgovorili su, među ostalima, Bob Dylan, Bruce Springsteen, Madonna, U2, Joan Baez, Doors, Whitney Houston, B. B. King, Miriam Makeba, Van Morrison, Noa, Oasis, Carlos Santana, Paul Simon, Cat Stevens, Stevie Wonder, a i "gotovo svi" talijanski glazbenici, Claudio Baglioni, Franco Battiato, Angelo Branduardi, Adriano Celentano, Paolo Conte, Lucio Dalla, Fabrizio de Andre, Francesco Guccini, Luciano Ligabue, Gianni Morandi, Laura Pausini, Ron, Vasco Rossi, Antonello Venditti, Renato Zero i tako dalje – do broja 200. Iz te vrste "Antologije Spoon Rivera" među živima proizlazi točna i iscrpna "slika" traganja za duhovnošću koje proizlazi i glazbom, premda i uz mnoga proturječja. Riječ je o 200 priča o vjeri i nevjeri. Ima pjevača koji čitatelja ne ostavljaju "ravnodušnima", onih koji se trude živjeti svoju vjeru svaki dan, kao i onih koji o njoj govore upotrebljavajući "prošlo svršeno vrijeme" kao da osjećaju da ona pripada bližoj ili dalekoj, ali ipak, prošlosti. Pisac je vjerno prenio svako stajalište, pa i one "prema mom mišljenju" koji su objektivno neodrživi i to upravo iz poštovanja prema onima koji su prihvatili i željeli podijeliti s drugima ono što je njihovo osobno svjedočanstvo. Čitatelj bi, primjerice, mogao ostati i više nego zbunjen čitajući izjave nekih od autorovih sugovornika.

Knjiga želi, bez lažne želje za "znanstvenošću", biti malo istraživanje – poput "testa" – o kršćanstvu koje se približava prijelazu praga trećega tisućljeća. Nakon dvije tisuće godina tragično je očito da se o Kristu i njegovoj Crkvi zna malo, a i to malo često je pogrešno. Često izjave velikih imena međunarodne glazbe izazivaju iznenađenje, a ponekad ironiju zbog toga što se toliko razlikuju od stvarnosti.

Ipak, riječ je o 200 životnih priča koje prepričavaju ekscentrične rock-zvijezde i kantautori koji se smatraju kršćanima (Gen Rosso, protagonist udruge "Magnificat" ili "Naprijed ljudi, dodite") ili koji su odlučili uvijek komunicirati iskrene osjećaje, pa i pod cijenu da budu isključeni iz "kruga važnih". Brojni su prihvatili, po prvi puta, govoriti o svojem iskustvu Boga.

U knjizi ne nedostaje niti velikih upita o našem dobu, tragičnoj stvarnosti iz kronike ovih godina, od nekadašnje Jugoslavije preko Alžira i Salvadora sve do Kube, o kojoj govore autori koji su pjesmom izrekli patnju svih tih naroda.

Među pjevačima ima kršćana različitih vjeroispovijesti, budista, muslimana, hindusa, židova, bezvjeraca, agnostika, "strastvenih" pripadnika istočnjačkih filozofija ili pak "new agea". Osim toga, da bi dobro pjevali ne moraju imati teološku diplomu, a niti biti osobito poznavatelji prema duhovnosti. No, činjenica je da njihove pjesme slušaju milijuni osoba, pa one imaju

veliku "moć" komuniciranja ideja i osjećaja. Sučelja-vanje s tim pjevačima tako postaje povod da se one tko to želi pruži mogućnost za pronalaženje poticaja, prijedloga, provokacija o vjeri. "Knjiga ima uzvišenu ambiciju i poniznu umišljenost predložiti iskustvo Boga onima koji ga još nisu doživjeli ili ga nisu doživjeli potpuno, upotrebljavajući različiti i neuobičajeni, ali istodobno vrlo poznati, kanal za tu svrhu. Upravo pjesme", piše Mattei u uvodu knjige.

"Moja duša" na taj način postaje hvalevrijedno sredstvo za pastoralne djelatnike, osobito one koji rade s mladima, za učitelje, za vjeroučitelje i roditelje. Naime, omogućuje im da izbliza i s vjerskog stajališta upoznaju svijet koji toliko privlači mlade. Pomaže skinuti maske s tolikih malih varki koje diskografska industrija nastoji izvršiti na štetu vjerskih zajednica mladih. Naime, sve je više pjevača koji pišu pjesme pozivajući se na manje više duhovnu stvarnost, no nemaju uvijek česte namjere. Val "duhovnih" tekstova toliko je slatunjav i pretjeran da dovodi do zaključka kako je riječ o "masovnim obraćenjima" njihovih autora (no, čitajući riječi i "objašnjenja" u razgovorima ta pretpostavka se pokazuje netočnom) ili pak o manje čestitim poticajima.

Knjiga "Moja duša" može se čitati i iz čiste znatiželje, gotovo kao rječnik, tražeći ponajprije svjedočanstvo "omiljenog pjevača". Riječ je, doista, o svojevrsnom rječniku glazbene duhovnosti. "Koja će ruka zapaliti zvijezde?", pita u jednoj pjesmi Fabrizio de Andre, a odgovor koji proistječe sa stranica knjiga je, parafrazirajući Boba Dylana u vjetru, vjetru Duha Svetoga.

IKA

»FOND Sv. CECILIJE«

U »Fond Sv. Cecilije« uplatili su:

Preč. gosp. Ivan Žufika,
župnik u Križevcima ..... 500 kn

Preč. gosp. Stjepan Pticek,
župnik u Jastrebarskom ..... 500 kn

Preč. gosp. Antun Prpić,
župnik u Zagrebu, Špansko ..... 200 kn

Od srca zahvaljujemo velikodušnim darovateljima.

Uredništvo